

Danielin kirja – numero yhdeksänkymmentäyhdeksän

Viimeiset päivät ja Jumalan tuomio: profeetallisten näkemysten paljastaminen

Jeff Pippenger
2024-02-29

”Viimeiset päivät” edustavat tuomion alkamisen julistamista ensimmäisen enkelin liikkeessä, ja kolmannen enkelin liikkeessä julistetaan tuomion päättyminen. ”Viimeisinä päivinä” Jumalan kansa nostettiin, ja nostetaan, julistamaan Jumalan tuomiota, mutta ollaksesi Jumalan tuomion sanansaattaja sinun täytyy ymmärtää tuomio. Laodikealaisen adventismin keskeinen tuntomerkki, sekä oppineen luokan että oppimattoman luokan osalta, on se, etteivät he tunne Jumalan tuomiota. Kaikki profeetat puhuvat tarkemmin viimeisistä päivistä kuin niistä päivistä, joissa he elivät.

”Jokainen muinaisista profeetoista puhui vähemmän omaa aikaansa kuin meidän aikaamme varten, niin että heidän profetoimisensa on voimassa meitä varten. ’Mutta nämä kaikki tapahtuivat heille esikuviksi, ja ne ovat kirjoitetut varoitukseksi meille, joille maailmanaikojen loppu on tullut.’ 1. Korinttolaiskirje 10:11.” Selected Messages, kirja 3, 338.

Kaikki profeetat ovat keskenään yhtä mieltä, joten heidän profetiansa esittävät kaikki saman vertauskuvan, ja tuo vertauskuva koskee viimeisiä päiviä, jotka ovat tuomion päiviä.

Ja profeettain henget ovat profeetoille alamaiset. Sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala, niin kuin kaikissa pyhien seurakunnissa. 1 Korinttolaiskirje 14:32, 33.

Hesekielin näyssä, joka alkaa kahdeksannessa luvussa, Jerusalemin seurakunta, joka on viimeisinä päivinä laodikealainen seitsemännen päivän adventiseurakunta. Hesekielin kahdeksas ja yhdeksäs luku osoittavat kaksi palvojien luokkaa Jumalan huoneen tuomion päättyessä. Toista luokkaa kuvaavat ne kaksikymmentäviisi vanhinta miestä, jotka kumartavat aurinkoa, mutta ne, jotka huokaavat ja valittavat seurakunnassa ja maassa tehtyjen kauhistusten tähden, saavat Jumalan sinetin. Yhdestoista luvussa Hesekielin näky jatkaa kuvausta niiden kahdenkymmenenviiden miehen rangaistuksesta, jotka kumartavat aurinkoa.

Sen jälkeen henki nosti minut ylös ja vei minut Herran temppelin itäiselle portille, joka on itään päin; ja katso, portin ovella oli kaksikymmentäviisi miestä, joiden joukossa minä näin Jaasanjan, Asurin pojan, ja Pelatjan, Benajan pojan, kansan ruhtinaat. Silloin hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nämä ovat ne miehet, jotka miettivät pahaa ja antavat kelvotonta neuvoa tässä kaupungissa; jotka sanovat: Ei ole lähellä; rakentakaamme taloja: tämä kaupunki on pata, ja me olemme liha. Sentähden profetoi heitä vastaan, profetoi, oi ihmislapsi. Ja Herran Henki tuli minun päälleni ja sanoi minulle: Puhu; näin sanoo Herra: Näin te olette puhuneet, Israelin heimo; sillä minä tiedän, mitä teidän mieleenne nousee, jokaisen niistä. Te olette lisänneet surmattujenne määrää tässä kaupungissa, ja te olette täyttäneet sen kadut surmatuilla. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: Teidän surmatut, jotka te olette panneet sen keskelle, ne

ovat liha, ja tämä kaupunki on pata; mutta teidät minä vien pois sen keskeltä. Te olette peljänneet miekkaa, ja minä tuon miekan teidän päällenne, sanoo Herra, Herra. Ja minä vien teidät pois sen keskeltä ja annan teidät muukalaisten käsiin, ja minä panen toimeen tuomiot teidän keskuudessanne. Hesekiel 11:1–9.

Jerusalem samastetaan ”kattilaan”, ja Jerusalemissa oleva kansa on ”liha”, jota keitetään kattilassa, joka on pata. Jumalattomien tuomio, jonka enkelit toteuttavat kädessään olevin surma-asein sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikana (sillä sisar White sanoo, että Hesekielin yhdeksännen luvun sinetöiminen on sama kuin Ilmestyskirjan seitsemännen luvun sinetöiminen), sisältää sen totuuden, että jumalattomat poistetaan Jerusalemistä. Pian tulevan sunnuntain aikana hengellinen Jerusalem puhdistetaan ja korotetaan lipuksi kaikkien vuorten yläpuolelle.

Ja tapahtuu viimeisinä päivinä, että Herran huoneen vuori vahvistetaan vuorten huipuksi, ja se korotetaan kukkuloita korkeammalle; ja kaikki kansakunnat virtaavat sen tykö. Ja monet kansat lähtevät liikkeelle ja sanovat: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, että hän opettaisi meille teitensä ja me vaeltaisimme hänen polkujansa; sillä Siionista lähtee laki, ja Herran sana Jerusalemistä. Jesaja 2:2, 3.

Puhdistus, joka Jerusalemlle tapahtuu sunnuntain aikana, on laodikealaisten adventistien poistaminen, jolloin jäljelle jäävät ainoastaan filadelfialaiset adventistit. Tällöin oikeudellinen yhtiö rakenne tulee päätökseensä, sillä Yhdysvaltain hallitus on se määräävä taho siinä oikeudellisessa järjestelyssä, joka tehtiin vuonna 1863, ja kun Yhdysvaltain hallitus pakottaa maassa sunnuntain vieton, Seitsemännen päivän adventistikirkon yhtiö rakenne joko laillisesti lakkautetaan tai ehkä sen nimi laillisesti muutetaan joksikin sunnuntaiadventistikirkon kaltaiseksi.

Kun pahat Jerusalemissa poistetaan padasta hävittävien enkelien toimesta, Laodikean adventistikirkko päättyy, ja filadelfialaisesta liikkeestä tulee hengellinen Jerusalem, joka korotetaan tunnusmerkiksi. Miika puhuttelee vanhimpia miehiä, joita Jesaja kutsuu pilkkaajiksi, jotka sanovat valkeuden olevan pimeyttä ja pimeyden valkeutta, ja kysymyksen kautta osoittaa, että vanhinten miesten olisi tullut tuntea ”tuomio”. Heidän olisi tullut tuntea etsikkoaikansa aika.

Ja minä sanoin: Kuulkaa, minä pyydän, te Jaakobin päämiehet ja te Israelin heimon ruhtinaat: eikö teidän tule tuntea oikeus? Te, jotka vihaatte hyvää ja rakastatte pahaa, jotka kiskotte nahan heidän päältään ja lihan heidän luidensa päältä; jotka myös syötte minun kansani lihan ja nyljette nahan heidän päältään; ja te murskaatte heidän luunsa ja hakkaatte ne kappaleiksi, niin kuin pataan, niin kuin lihaksi kattilan sisään. Miika 3:1–3.

Jumala tarkoitti, ja tarkoittaa yhä, että Hänen viimeisten päivien kansansa ”tuntee tuomion”, eikä tuomio ole yksittäinen käsite. Se on etenevä historia, johon sisältyy useita osatekijöitä ja määrättyjä tienviittoja. Se on profeettallinen ajanjakso, joka alkoi vuonna 1798 ja jatkuu vuosituhannen loppuun asti. Se on sekä tutkiva että toimeenpaneva. Se toteutetaan jokaisen ihmisen kohdalla, joka on koskaan elänyt maapallolla, samoin kuin niiden enkelien kohdalla, jotka karkotettiin taivaasta. Tuomion ajanjaksot ovat olennainen ymmärryksen kohde Jumalan uskollisille viimeisinä päivinä, sillä vastaus Miikan kysymyksen on: ”kyllä, Israelin tulee ymmärtää tuomio.”

Jeremia osoittaa, että Jerusalemin vanhimmat miehet viimeisinä päivinä edustavat ”ainaisen luopumuksen” huipentumaa, jota kuvaavat kapinan asteittaisen kärjistymisen neljä sukupolvea, kuten Hesekielin kahdeksannen luvun neljä asteittain pahenevaa kauhistusta symboloivat. Jeremia osoittaa, että vanhimmat miehet ovat kietoutuneet spiritismiin, sillä he ”kumartavat” ”aurinkoa, kuuta ja kaikkea taivaan joukkoa”. Hän osoittaa, että heidän on ”kaaduttava eikä noustava”, sillä ”he ovat hyljänneet Herran sanan”. Näiden tuntomerkkien kautta Jeremia osoittaa, että ”kansa ei tunne Herran tuomiota”.

Siihen aikaan, sanoo Herra, he tuovat Juudan kuninkaiden luut ja hänen ruhtinaittensa luut ja pappien luut ja profeettain luut ja Jerusalemin asukasten luut heidän haudoistaan. Ja he levittävät ne auringon ja kuun ja koko taivaan joukon eteen, joita he ovat rakastaneet ja joita he ovat palvelleet ja joiden perässä he ovat vaeltaneet ja joita he ovat etsineet ja joita he ovat kumartaneet. Niitä ei koota eikä haudata; niistä tulee lantaa maan pinnalle. Ja kuolema valitaan ennemmin kuin elämä kaikkien tämän pahan sukukunnan jäännöksen keskuudessa, niiden, jotka ovat jääneet jäljelle kaikissa niissä paikoissa, joihin minä olen heidät karkoittanut, sanoo Herra Sebaot. Vielä sinun tulee sanoa heille: Näin sanoo Herra: kaatuvatko he eivätkä nouse enää? kääntykö joku pois eikä palaa? Miksi siis tämä Jerusalemin kansa on luopunut ainiaaseen luopumukseen? He pitävät kiinni petoksesta, he kieltäytyvät palaamasta. Minä kuuntelin ja kuulin, mutta he eivät puhuneet oikein; ei kukaan katunut pahuuttaan sanoen: Mitä olen tehnyt? Jokainen kääntyi omalle tielleen niin kuin hevonen syöksyy taisteluun. Haikarakin taivaalla tuntee määräraikansa, ja metsäkyhky, kurki ja pääskynen noudattavat tuloaikansa aikaa, mutta minun kansani ei tunne Herran oikeutta. Kuinka te voitte sanoa: Me olemme viisaita, ja Herran laki on meidän kanssamme? Katso, totisesti, turhaan on sen tehnyt kirjanoppineiden kynä, turhaan. Viisaat joutuvat häpeään, he pelästyvät ja jäävät ansaan; katso, he ovat hyljänneet Herran sanan, ja mitä viisautta heissä enää on? Jeremia 8:1–9.

Viidennessä luvussa Jeremia toteaa, että ne, jotka eivät tunne Herran tuomiota, ovat ”tyhmiä”.

Kiertäkää Jerusalemin katuja ristiin rastiin, katsokaa nyt ja ottakaa selko, etsikää sen toreilta, voitteko löytää ainoankaan miehen, onko ketään, joka harjoittaa oikeutta, joka etsii totuutta; silloin minä annan sille anteeksi. Ja vaikka he sanovat: ”Niin totta kuin Herra elää”, he vannovat kuitenkin valheellisesti. Herra, eivätkö sinun silmäsi katso totuuteen? Sinä olet lyönyt heitä, mutta he eivät ole tunteneet tuskaa; sinä olet hävittänyt heitä, mutta he ovat kieltäytyneet ottamasta kuritusta vastaan; he ovat tehneet kasvonsa kalliota kovemmiksi; he ovat kieltäytyneet palaamasta. Niin minä sanoin: nämä ovat varmaankin köyhiä, he ovat mielettömiä, sillä he eivät tunne Herran tietä eivätkä Jumalansa oikeutta. Jeremia 5:1–4.

Viimeisinä päivinä laodikealaisessa adventismissa ne, joita kuvataan kymmenen neitsyen vertauksen tyhminä neitsyinä ja joiden Sister White osoittaa edustavan ”adventtikansan kokemusta”, ”eivät tunne Herran tietä eivätkä Jumalansa oikeutta.” Seuraavassa luvussa Jeremia osoittaa, että Herran ”tie” on ”muinaiset polut”, mutta tyhvät laodikealaiset adventistit kieltäytyvät vaeltamasta niillä tai kuulemasta pasuunan ääntä. ”Pasuuna” on tuomion vertauskuva, jota tyhvät laodikealaiset adventistit eivät tietenkään tunne.

Näin sanoo Herra: Seisokaa teillä ja katsokaa, ja kysykää vanhoja polkuja, missä on hyvä tie, ja vaeltakaa sitä, niin te löydätte levon sieluillenne. Mutta he sanoivat: Emme vaella sitä. Minä asetin myös vartijoita teidän ylitsenne, sanoin: Kuulkaa pasuunan ääntä. Mutta he sanoivat: Emme kuule. Sentähden kuulkaa, te kansakunnat, ja tiedä, oi seurakunta, mitä heidän keskellensä on. Kuule, oi maa: katso, minä tuotan onnettomuuden tämän kansan päälle, heidän ajatustensa hedelmän, sillä he eivät ole kuulleet minun sanojani eivätkä minun lakiani, vaan ovat hylänneet sen. Jeremiah 6:16–19.

Se ”paha”, joka tuodaan sen ”seurakunnan” päälle, joka kieltäytyi ”kuulemasta pasuunan ääntä” ja ”vaeltamasta” ”muinaisilla poluilla”, missä myöhäissateen ”lepo” olisi löytynyt, kohtaa ”seurakuntaa”, kun se pian tulevan sunnuntailain aikana ”hylkää Hänen lakinsa”.

Elia kolminkertainen sovellus yksilöi sanansaattajan ja liikkeen työn toimeenpanevan tuomion aikana, joka alkaa pian tulevan sunnuntailain myötä. Läheisesti Elia kolminkertaiseen sovellukseen liittyy sen sanansaattajan kolminkertainen sovellus, joka valmistaa tien liiton Sanansaattajalle. Tien valmistavan sanansaattajan kolminkertainen sovellus yksilöi sanansaattajan ja liikkeen työn tutkivan tuomion aikana. Tien valmistava sanansaattaja ja Elia ovat läheisesti toisiinsa liittyviä kolminkertaisia sovelluksia, samoin kuin Rooman kolminkertainen sovellus ja Babylonin kukistumisen kolminkertainen sovellus, mutta niillä on tärkeitä eroavuuksia, jotka liittyvät Jumalan tuomioon.

Eliaan kolminkertainen sovellus ja sen sanansaattajan kolminkertainen sovellus, joka valmistaa tietä liiton Sanansaattajalle, liittyvät kahteen erilliseen tuomion työhön, jotka Jumala toteuttaa valitsemansa sanansaattajan kautta sekä sen liikkeen kautta, joka yhtyy sanansaattajan sanomaan. Nämä kaksi työtä liittyvät kahteen erilliseen tuomion ajanjaksoon, vaikka vertauskuvien välillä onkin päällekkäisyyttä.

Kolmannen ja viimeisen Elia työ liittyy nykyajan Babylonin kolmiliittoisen yhteenliittymän toimeenpanevaan tuomioon, ja tietä valmistavan sanansaattajan työ liittyy Jumalan kansan tutkivaan tuomioon ja puhdistamiseen. Malakian kirjan kolmas luku esitellään toisen luvun viimeisellä jakeella.

Te olette väsyttäneet Herran sanoillanne. Mutta te sanotte: Missä me olemme häntä väsyttäneet? Siinä, että sanotte: Jokainen, joka tekee pahaa, on hyvä Herran silmissä, ja heihin hän mielistyy; tahi: Missä on tuomion Jumala? Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni. Ja äkisti on tuleva temppeliinsä Herra, jota te etsitte, liiton sanansaattaja, jota te halajatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot. Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka voi pysyä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin sulattajan tuli ja niin kuin pesijäin saippua. Ja hän istuu sulattajana ja hopean puhdistajana; hän puhdistaa Leevin pojat ja kirkastaa heidät niin kuin kullan ja hopean, niin että he tuovat Herralle uhrilahjan vanhurskaudessa. Silloin Juudan ja Jerusalemin uhrilahja on oleva Herralle otollinen niin kuin muinaisina päivinä ja niin kuin entisinä vuosina. Malakia 2:17–3:4.

Viimeisinä päivinä, Malakian todistuksen mukaan, Jumala on väsynyt laodikealaiseen adventismiin, joka pitää kiinni vuoden 1888 kapinasta. Vuoden 1888 kapinaa esikuvasi Koorahin,

Datanin ja Abiramin kapina, ja Koorahin kapinan opillinen kiistakysymys oli se, ovatko ne, jotka tekevät pahaa, yhä vanhurskaita Herran silmissä.

Mutta Koorah, Jisharin poika, joka oli Kehatin pojan Leevin pojan poika, sekä Daatan ja Abiram, Eliabin pojat, ja Oon, Peletin poika, Ruubenin poikia, ottivat miehiä mukaansa. Ja he nousivat Moosesta vastaan yhdessä eräiden israelilaisten kanssa, kaksisataa viisikymmentä seurakunnan päämiestä, kansankokouksessa arvossa pidettyjä, maineikkaita miehiä. Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: Te menette liian pitkälle! Koko seurakunta, kaikki sen jäsenet, ovat pyhiä, ja Herra on heidän keskellensä. Miksi siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yläpuolelle? 4. Moos. 16:1–3.

Viimeisinä päivinä Jumala on kyllästynyt laodikealaiseen adventismiin, joka pitää kiinni vuoden 1957 kapinasta, joka on yksinkertaisesti vuoden 1888 kapinan ilmentymä viralliseen lausumaan puettuna. Kirja Questions on Doctrine ikuisti vuoden 1888 kapinan, joka oli Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapinan toisinto sen enkelin todistuksen mukaan, joka ilmoitti sisar Whittlelle, että hänen täytyi jäädä vuoden 1888 konferenssiin voidakseen kirjata muistiin Koorahin kapinan historian toistumisen. Kaksisataaviisikymmentä arvossa pidettyä miestä kokoontui yhdessä Koorahin, Daatanin ja Abiramin kanssa Moosesta, Jumalan edustajaa, vastaan tässä kapinassa.

Hesekielin kahdeksannessa luvussa mainitut kaksikymmentäviisi miestä, jotka kumartavat aurinkoa, edustavat kymmenyksiä eli kymmenesosaa niistä kahdestasadastaviidestäkymmenestä miehestä, jotka uhrasivat suitsuketta Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapinassa; nämä olivat esikuva vuoden 1888 kapinan johtajista, joiden opillinen kapina virallistettiin vuonna 1957 julkaisemalla kirja Questions on Doctrine.

Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapina hylkäsi sen ”tuomion”, jonka Jumala oli antanut ja jossa heidät määrättiin vaeltamaan erämaassa neljäkymmentä vuotta. Laodikealainen adventismi alkoi vaeltaa Laodikean erämaassa vuonna 1863 sen jälkeen, kun he olivat hylänneet vuonna 1856 esitetyn laodikealaisen sanoman; tästä seurasi tuomio vaeltaa erämaassa vielä monia vuosia heidän epäuskonsa tähden. Vuoden 1888 kapinassa he olivat yhä haluttomia ottamaan vastaan laodikealaista sanomaa, jonka vanhimmat Jones ja Waggoner toivat.

Ne, jotka kapinoivat vuonna 1888, eivät ainoastaan hylänneet vanhinten Jonesin ja Waggonerin hengellistä arvovaltaa, vaan myös profeetatar Ellen Whiten arvovaltaa ja Pyhän Hengen arvovaltaa, sillä he toteuttivat käytännössä ajatusta, että koko seurakunta oli yhtä pyhä.

Vuonna 1863 he olivat palanneet aterioimaan Beetelin valheellisen profeetan kanssa, ja siten he lopulta hyväksyivät sen pelastuksen määritelmän, jota Koorahin kapina edusti, ja sitten virallisesti vahvistivat tuon väärän opin kirjassa *Questions on Doctrine*. Tuo oppi on väärä määritelmä ”uskosta vanhurskauttamisesta”.

Vuoden 1863 kapina oli alku Millerin jalokivien hylkäämiselle, jotka heijastuivat Habakukin kahteen tauluun. Habakukin toisessa luvussa jakeen 1 ”väittely” synnyttää lopulta kaksi palvojen luokkaa, jotka tulevat ilmi heidän erimielisyydestään viipyneen sanoman suhteen.

Katso, se jonka sielu on paisunut, ei ole oikeamielinen hänessä; mutta vanhurskas on elävä uskonsa kautta. Habakuk 2:4.

Habakukin toisen luvun ”väittelyssä” ”vanhurskaan” ”usko” perustui ”näkyyn”, joka oli kirjoitettu selvästi tauluihin. Vuoden 1863 kapinassa ensimmäinen askel tauluihin kirjoitetun poistamiseksi toteutettiin niiden toimesta, joilla ei enää ollut ”vanhurskaan” uskoa. Vuoden 1863 kapina edusti ensimmäistä siementä sille kapinalle, joka lopulta vahvistaisi vanhurskauttamisopin väärän määritelmän uskon kautta vuonna 1957.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

”Herra suuressa armossaan lähetti kansalleen mitä kalleimman sanoman vanhimpjen Waggonerin ja Jonesin kautta. Tämän sanoman tuli tuoda maailmalle entistä näkyvämmiin korotettu Vapahtaja, uhri koko maailman syntien tähden. Se esitti vanhurskauttamisen uskon kautta Takaajaan; se kutsui kansaa vastaanottamaan Kristuksen vanhurskauden, joka tulee ilmi kuuliaisuudessa Jumalan kaikkia käskyjä kohtaan. Monet olivat kadottaneet Jeesuksen näkyvistänsä. Heidän silmänsä tuli suunnata Hänen jumalalliseen persoonaansa, Hänen ansioihinsa ja Hänen muuttumattomaan rakkauteensa ihmiskuntaa kohtaan. Kaikki valta on annettu Hänen käsiinsä, jotta Hän voisi jakaa ihmisille runsaita lahjoja, antaen avuttomalle ihmisvälikappaleelle oman vanhurskautensa korvaamattoman lahjan. Tämä on se sanoma, jonka Jumala käski annettavaksi maailmalle. Se on kolmannen enkelin sanoma, joka on julistettava suurella äänellä ja jonka yhteydessä Hänen Henkensä vuodatetaan runsaassa määrin.” Testimonies to Ministers, 91.

”Tälle ajalle tarkoitettu totuus, kolmannen enkelin sanoma, on julistettava suurella äänellä, mikä merkitsee yhä kasvavalla voimalla, sitä mukaa kuin lähestymme suurta viimeistä koetusta.” The 1888 Materials, 1710.

”Koetuksen aika on aivan edessämme, sillä kolmannen enkelin voimallinen huuto on jo alkanut Kristuksen vanhurskauden, syntejä anteeksiantavan Lunastajan, ilmoituksessa. Tämä on sen enkelin valon alku, jonka kirkkaus on täyttävä koko maan.” Selected Messages, kirja 1, 362.

”Myöhäissade on lankeava Jumalan kansan ylle. Väkevä enkeli on tuleva alas taivaasta, ja koko maa on kirkastuva hänen kirkkaudestaan.” Review and Herald, 21. huhtikuuta 1891.